

Nr 50.

Av herr **Lindskog m. fl.**, om anslag till en ny professur i öron-, näs- och halssjukdomar vid Lunds universitet.

Undervisning i öron-, näs- och halssjukdomarnas patologi och behandling har vid Lunds universitet meddelats sedan 1906 av föreståndaren för en då inrättad poliklinik för öron-, näs- och halssjukdomar. Sedan 1918 har denna poliklinikföreståndarebefattning även kombinerats med befattning såsom överläkare för en klinisk avdelning. Vid karolinska institutet i Stockholm inrättades en professur i detta ämne 1912 och vid Uppsala universitet även professur 1926. Då nu sedan 1921 undervisning av medicine kandidater meddelats i enlighet med de i examensstadgan föreskrivna kurserna, så att full undervisning i detta ämne kunnat erhållas i Lund likaväl som i Stockholm och Uppsala, torde det från denna synpunkt vara välmotiverat att Lunds universitet med hänsyn till professur i öron-, näs- och halssjukdomar vore jämnställt med Stockholm och Uppsala. (Att behovet för denna professur i Uppsala klart föreligger har nyligen bestyrkts genom universitetsberedningens tillstånd till nybesättande av den ledigblivna professuren.)

Då numera denna ämnesgrupp i kulturländerna så gott som undantagslöst vid universitet och högskola representeras av en särskild professur och vid alla medicinska högskolor i Norden redan professorer i denna ämnesgrupp finnas, utgör Lund ett anmärkningsvärt undantag.

Sedan en ny och modern öronavdelning i Lund kunnat tagas i bruk 1929, har befattningen som klinikchef förvandlats till en ordinarie lärarbefattning med en lön, som år 1935 med nuvarande dyrtidstillägg uppgick till 6,128 kronor. Tillsättningsproceduren till denna lärarbefattning var densamma som vid professur.

Av en jämförelse mellan föreståndarens för öron-, näs- och halskliniken i Lund nuvarande arbetsuppgifter med motsvarande professorers vid Uppsala universitet och karolinska institutet framgår följande:

I Lund håller klinikföreståndaren 2 undervisningskurser årligen med ett sammanlagt antal deltagare av 35—40 medicine kandidater. I Uppsala hållas 3 kurser årligen med sammanlagt c:a 30 deltagare årligen, i Stockholm hållas 3 kurser av professorn i ämnet med hjälp i undervisningen av biträdande lärare. I varje kurs deltaga högst 24 kandidater. (Dessutom håller en av docenterna i ämnet en kurs under sommaren.)

Patientantalet under de senaste åren å de nämnda 3 öronklinikerna framgår av nedanstående tabell:

	Ordinarie antal sängplatser			Medelbeläggning		
	1933	1934	1935	1933	1934	1935
Stockholm	57	57	57	49,3	52,6	52,8
Uppsala	61	61	61	51,3	51,0	50,0
Lund	57	57	57	57,93	57,55	61,53

Som framgår av de anförda uppgifterna är undervisningsarbetet fullt jämförligt med Uppsalaprofessuren och sannolikt även med Stockholms, om man tar i betraktande att professorn där har flera biträdande lärarkrafter till hjälp i undervisningen. Sjukvårdsarbetet är ungefär lika stort i Lund och Uppsala, och vad medelbeläggningen på kliniken beträffar är denna större i Lund än på någon annan av landets öronavdelningar.

För dessa arbetsuppgifter: ett kliniskt sjukvårdsarbete, som är minst lika stort som i Uppsala och Stockholm, och ett undervisningsarbete uti detta för den praktiska läkarutbildningen så synnerligen viktiga fack, som är jämförbart med de övriga högskolornas, uppbär ifrågavarande klinikföreståndare i Lund en sammanlagd årsavlöning, som med nuvarande dyrtidstillägg för år 1935 uppgick till 6,128 kronor, sålunda ett belopp, som är ungefär hälften av den avlöning, som för samma arbete utgår till övriga klinikchefer vid universiteten. Hur föga den nu utgående avlöningen motsvarar befattningens uppgifter torde dessutom framgå av det anmärkningsvärda förhållandet, att klinikchefen i Lund har lägre avlöningsförmåner än klinikens förste underläkare, som utom den kontanta lönen på 6,000 kronor åtnjuter naturaförmåner beräknade till 1,250 kronor. För att ytterligare belysa det onaturliga häri kan anföras, att sedan 1930 av samtliga på öronavdelningen i Lund utförda kliniska operationer klinikchefen själv utfört i det närmaste halva antalet, under det att resten fördelar sig på klinikens 4—5 underläkare och assistenter. Även kan för jämförelses skull anföras, att klinikchefens avlöning är mindre än ett docentstipendium.

I anseende till den stora praktiska vikten för läkarutbildningen av en fullgod undervisning i ämnet öron-, näs- och halssjukdomar och då karolinska institutet sedan 25 år och Uppsala universitet sedan över 10 år tillbaka haft professur i ämnet samt dessutom undervisning i ämnet meddelats i Lund i mer än 30 år, synes det uppenbart att alla skäl förefinnas för ett jämställande av de tre medicinska högskolornas lärarkrafter i detta ämne och att därför befattningen i Lund snarast ombildas till professur. Det kan icke vara riktigt, att läraren i ett så viktigt ämne år efter år får fortsätta sin maktpåliggande verksamhet med en orimligt för låg avlöning. Det är nu åttonde året, som den nuvarande klinikchefen doktor G. Dohlman innehar denna befattning. Sedan 1931 har medicinska fakulteten i Lund i sina riksdagspetita årligen upptagit en framställning om professur i ämnet. På grund av doktor Dohlmans höga vetenskapliga kvalifikationer och stora förtjänster inom förevarande ämnesområde föreslogs att åt honom inrätta en personlig professur. Hitintills ha emellertid icke dessa fakultetens förslag

föranlett någon åtgärd, delvis på grund av det statsfinansiella läget. Då emellertid icke heller i år detta förslag vunnit beaktande, då ett klart behov av en ordinarie professur föreligger och då mycket starka saksål tala för att dylik professur omedelbart inrättas, få vi härmed, under åberopande av vad nu anförts, hemställa,

att riksdagen måtte besluta om beviljande av nödiga anslag för inrättande av en ny professur i öron-, näs- och halssjukdomar vid Lunds universitet,

samt att vid bifall härtill från staten för Lunds universitet anslaget till lärarbefattningen i samma ämne avföres.

Stockholm i januari 1937.

Cl. Lindskog.

Olof Andersson

Tage Erlander.

i Höör.
